

нистра трѣбваше да вървятъ пѣшъ, споредъ приетия отъ комитета церимониялъ. Народътъ се притискаше отъ всички страни на широката станционна улица, наречена „Вазовъ“, станала тѣсна за стеклото се множество, което не можеха да възпратъ нито бърлогитѣ отъ разтопения снѣгъ, нито безспирната тласканица. Колесницата спрѣ прѣдъ градината „Царъ Симеонъ“. Н. Салчевъ държа привѣтствена рѣчь (стр. 90—95), на която отговори поетътъ, заставенъ да се качи по стълба на високата нѣколко метра трибуна (стр. 96—97).

Отъ тука поетътъ ведно съ придружаващитѣ го биде съпроводенъ отъ множеството до дома на видния търговецъ Личевъ. Еечерята гоститѣ, безъ прославеника, бѣха поканени на интимна вечеря въ военния клубъ.

На другия день, къмъ 9 часа сутринята, поетътъ, придруженъ отъ министра и гоститѣ, посѣти окръжния музей на възраждането, дѣто неговитѣ ръководители г. г. Йор. п. Георгиевъ и Т. Шишковъ бѣха тѣй любезни да дадатъ нужнитѣ разяснения. На централно мѣсто между портретитѣ на дѣятели въ пловдивско е поставенъ и портретътъ на Вазова. Отъ окръжния музей гости и домакини се отправиха за военния клубъ, дѣто ученицитѣ бѣха устроили Вазово литературно-музикално утро. Появяването на поета се посрѣщна съ възторженитѣ възгласи на стотици дѣца и младежи. Когато гоститѣ заеха опредѣленитѣ имъ мѣста, учителятъ К. Грънчаровъ откри утрото съ една великолѣпна импровизация. Слѣдъ него г. министрътъ прочете своята рѣчь (стр. 98—112), изслушана съ голѣмо внимание. Всички номера на програмата, съставена изключително отъ Вазови произведения, бѣха твърдѣ сполучливо изпълнени. Особно силно впечатление направи композицията на младежа Цанковъ, изпълнена отъ струненъ ученишки оркестъръ. Младиятъ композиторъ по починъ на юбиляра бѣ извиканъ на сцената. Но публиката заплака отъ умиление съ гласъ, когато едно дѣте отъ мѣстното сиропиталище издекламира „Покойници“. Поетътъ напустна салона съ думитѣ, отправени къмъ учащата младежъ: „Дѣца, скърбя, че не мога да цѣлуна вашитѣ чела!“

На 1 часа въ салона на хотелъ „6 септември“ бѣше сложена трапеза, на която бѣха поканени около 50 души. По пята отъ клуба до хотела поетътъ бѣше носенъ на ръцѣ отъ ученицитѣ, акламиранъ отъ насъбралитѣ се граждани. Обѣдътъ се